

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 listopada 2019 r. roku (...) K. Z. i Spółka spółka jawna w K. wniosła przeciwko L. K. (1), J. G., D. O. o zapłatę na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. solidarnie kwoty 23 105,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 18 558,55 zł od dnia 10 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka wskazała, iż L. K. (1) pełnił funkcję członka zarządu Przedsiębiorstwa Handlu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do dnia 31 grudnia 2015 r., tj. w dacie powstania zobowiązania i wydania tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce na rzecz powódki. A. G. sprawował funkcję członka zarządu od dnia 31 grudnia 2015 r. do dnia 4 kwietnia 2017 r., tj. w datach prowadzenia przeciwko spółce egzekucji, zaś D. O. piastuje tę funkcję od dnia 4 kwietnia 2017 r. do dnia wniesienia pozwu. Wierzytelność powódki wynika z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z dnia 6 października 2015 r. przez Sąd Rejonowy w Opolu V Wydział Gospodarczy (sygn. akt V GNc 3257/15). Egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna.

Nakazem zapłaty z dnia 5 listopada 2019 r. Sąd orzekł przeciwko pozwanym zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie L. K. (1) wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty. W stosunku do pozostałych pozwanych ww. nakaz uprawomocnił się z dniem 30 listopada 2019 r.

Pozwany L. K. (1) sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. L. K. (1) zakwestionował swoją odpowiedzialność wobec powódki co do zasady, wskazując iż z dniem 28 sierpnia 2018 r. przestał sprawować funkcję członka zarządu zobowiązanej. Nadto w momencie ustąpienia z funkcji kondycja finansowa spółki była dobra i pozwalała na zaspokojenie wierzycieli. Zarzucił sprzeczność dochodzonego roszczenia z zasadami współzycia społecznego.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2020 r. przekazano sprawę na zgodny wniosek stron do Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. wg właściwości ogólnej pozwanego.

Postanowieniem z dnia 4 maja 2020 roku tut. Sąd uchylił ww. postanowienie, przychyłając się do wniosku o reasumpcję.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Handlu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. dnia 23 marca 2015 roku zamówiła u Z. - A. K. Z. i Spółka spółka jawna w K. armaturę przemysłową. Z tego tytułu powód wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 9 kwietnia 2015 roku na kwotę 34.320,51 zł z terminem płatności do dnia 9 maja 2015 roku.

Przedsiębiorstwo Handlu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. dnia 23 czerwca 2015 roku dokonała wpłaty 17.000 zł, z czego kwota 15.761,96 zł została zarachowana na poczet ww. faktury, a pozostała kwota na poczet wcześniejszej faktury z dnia 3 lutego 2015 roku.

Pozwem wniesionym dnia 17 września 2015 r. do Sądu Rejonowego w Opolu V Wydziału Gospodarczego Z. - A. K. Z. i Spółka spółka jawna w K. dochodziła przeciwko Przedsiębiorstwu Handlu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. pozostałej kwoty 18 558,55 zł z faktury VAT nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 maja 2015 r. oraz kosztów procesu.

W dniu 6 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Opolu V Wydział Gospodarczy w sprawie V GNc 3257/15 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, na podstawie którego zasądził od Przedsiębiorstwa Handlu (...) Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz Z.-A. K. Z. i Spółka spółki jawnej w K. kwotę 18.558,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2469 zł tytułem kosztów procesu.

W dniu 23 listopada 2015 r. Sąd nadał na wniosek wierzyciela klauzulę wykonalności na ww. nakaz zapłaty przyznając koszty w kwocie 66 zł.

Bezsporne, a nadto dowód:

- pozew z dnia 17 września 2015 r. k. 92-108;

- nakaz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności k. 18, 21.

Przedsiębiorstwo Handlu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. począwszy od 6 czerwca 2002 r. miała siedzibę przy ul. (...) w P., następnie od 20 sierpnia 2013 r. przy ul. (...) w P.. Prezesem a zarazem jedynym członkiem zarządu od końca lat 90. XX wieku był L. K. (2). Do maja 2015 r. dłużna spółka prowadziła działalność i częściowo spełniała swoje zobowiązania. W pewnym momencie kontrahenci spółki także zaprzestali płacić należności. Faktura VAT nr (...) nie została opłacona w całości z uwagi na brak środków.

W dniu 10 maja 2015 roku pozwany udał się do szpitala na operację. Hospitalizowany był do końca maja 2015 r. W czasie pobytu w szpitalu i w okresie rehabilitacji pozwany kierował sprawami spółki za pośrednictwem pracowników spółki, którzy telefonicznie konsultowali z pozwanym podejmowane działania, a także za pośrednictwem osoby oddelegowanej przez właściciela spółki.

Dnia 28 sierpnia 2015 r. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o odwołaniu z funkcji członka zarządu L. K. (1) z dniem 31 sierpnia 2015 r. i powołaniu w skład zarządu spółki J. G., któremu powierzono funkcję prezesa zarządu. Uchwalono również zmianę firmy dłużnej spółki z Przedsiębiorstwa Handlu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, dokonując jednocześnie zmiany siedziby spółki z P. do S..

Zmiany te ujawniono w KRS z dniem 31 grudnia 2015 r.

J. G. sprawował funkcję członka zarządu do dnia 4 kwietnia 2017 r. Następnie prezesem zarządu został D. O., który pełnił tę funkcję od 4 kwietnia 2017 r.

W późniejszym czasie następowały przejęcia i przekształcenia kapitałowe dłużnej spółki.

Dowód:

- akt notarialny rep. A nr 3585/2015 uchwała z dnia 28 sierpnia 2015 r. k. 49-59;

- informacja pełna KRS z dnia 5 sierpnia 2019 k. 22-32;

-informacje KRS k. 102-145;

- zeznania pozwanego L. K. (1) k. 204-205.

Dnia 2 października 2015 r. dłużna spółka zbyła na rzecz (...) Finanse sp. z o.o. w drodze przelewu przysługujące jej wierzytelności wobec (...) Narodowego w kwocie 150 608,72 zł za kwotę 130 000 zł.

Dnia 5 października 2015 r. dłużna spółka nabyła w drodze przelewu od (...) Finanse sp. z o.o. wierzytelności wobec (...) Narodowego w kwocie 150 608,72 zł za kwotę 150 000 zł.

Dnia 10 listopada 2015 r. D. K. uiściła na rzecz dłużnej spółki kwotę 18 450 zł tytułem zapłaty za fakturę (...) za samochód F. (...).

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od (...) Narodowego (...) i (...) w S. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w G. (poprzedni (...) sp. z o.o.) kwotę 150 608,72 zł z odsetkami i koszty procesu w kwocie 14.684,40 zł.

Dowód:

- umowy cesji, zawiadomienie k. 56-61;
- potwierdzenie przelewu k. 62;
- wyrok z uzasadnieniem k. 63-72.

Na podstawie wydanego nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w sprawie V GNc 3257/15 powódka wszczęła dwa postępowania egzekucyjne.

Pierwotnie zwróciła się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań-Nowe Miasto w i W. w P., który umorzył postępowanie egzekucyjne wobec jego bezskuteczności w sprawie Km 569/15. Powódka poniosła koszty postępowania w kwocie 59,60 zł i koszty zastępstwa w kwocie 600 zł.

Powódka zwróciła się również do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. F. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2017 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin P. i Zachód w S. M. F. umorzył egzekucję przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., wobec stwierdzenia jej bezskuteczności, obciążając dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego w kwocie 272,81 zł oraz przyznając powódce koszty zastępstwa prawnego w kwocie 900 zł.

Dowód:

- wysłuchanie wierzyciela z dnia 28 października 2016 r. k. 146;
- wysłuchanie wierzyciela z dnia 3 lipca 2017 r. k. 19;
- postanowienie z dnia 21 listopada 2017 r. KM 515/17 k. 20, 218;

Pismem z dnia 5 sierpnia 2019 r. powódka wezwała L. K. (1), J. G. i D. O., jako członków zarządu Przedsiębiorstwa Handlu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., a następnie spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty solidarnie łącznej kwoty 28 764,03 zł w terminie do dnia 12 sierpnia 2019 r.

Dowód:

- wezwania do zapłaty z dnia 5 sierpnia 2019 r. k. 34-36;
- dowód nadania k. 37.

Powódka w toku niniejszego procesu ponownie zainicjowała postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., które również okazało się bezskuteczne. W toku egzekucji zaistniał zbieg egzekucji, gdyż wierzytelność z rachunku bankowego dłużnej spółki została zajęta przez innych komorników, Dyrektora ZUS, Naczelnika II US w S..

Na skutek dokonanego zajęcia D. K. odpowiedziała, że nic jej nie wiadomo o fakturze VAT (...). (...) Narodowe (...) w S. zakwestionowało, aby przysługiwała dłużnej spółce wierzytelność w stosunku do muzeum. Podniósł, że wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu został zaskarżony apelacją i jest nieprawomocny. (...) – Finanse sp. z o.o. zaprzeczyło istnieniu zobowiązań względem dłużnej spółki.

Postanowieniem z dnia 6 października 2020 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. F. w sprawie GKM 39/20 umorzył postępowanie egzekucyjne wobec jego bezskuteczności, ustalając koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 1198,85 zł oraz przyznając zwrot kosztów zastępstwa w kwocie 900 zł.

Dowód:

- wniosek egzekucyjny k. 215-216;
- pisma z dnia 6 lutego 2020 r. k. 219-227
- pismo do wierzyciela z dnia 2 marca 2020 r. k. 174;
- pismo z dnia 14 lutego 2020 r. k. 175-176;
- wyrok z dnia 17 kwietnia 2019 r. IV GC 5/16 k. 63-72;
- postanowienie z dnia 6 października 2020 r.(...)

Pozwany L. K. (1) ma 71 lat. Jego stan zdrowia jest stosowny do wieku, czekają go dwie operacje. Utrzymuje się z emerytury w wysokości około 4000 zł miesięcznie.

Dowód:

- karta informacyjna k. 73;
- zeznania pozwanego L. K. (1) k. 204-205.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o bezsporne twierdzenia stron (art. 229 k.p.c.), a nadto dowody z dokumentów, w tym orzeczeń sądowych i postanowień komorniczych, stanowiących dokumenty urzędowe (art. 244 k.p.c.), a także informacji KRS. Informacje zawarte w rejestrze przedsiębiorców są powszechnie dostępne, a dokonaniem w nim wpisom przysługuje domniemanie prawdziwości i wiarygodności. Przy czym strony nie kwestionując autentyczności ww. dokumentów, wyciągały jedynie częściowo odmienne wnioski. Ponadto Sąd opierał się na dowodzie z przesłuchania pozwanego L. K. (1), przy czym treść jego zeznań nie obaliła autentyczności i wiarygodności mocy dowodowej wspomnianych dokumentów urzędowych, w szczególności w zakresie bezskuteczności egzekucji komorniczych prowadzonych przeciwko spółce (...) sp. z o.o. w S..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Z art. 299 k.s.h., który był podstawą dochodzonego roszczenia, wynika, że w sprawie opartej na tym przepisie, wierzyciel powinien tylko wykazać bezskuteczność egzekucji przeciwko zadłużonej spółce i wskazać członka (członków) zarządu tej spółki, który na podstawie tego przepisu powinien ponieść odpowiedzialność osobistą i solidarną z innym członkiem zarządu. Przesłanki egzoneracyjne członka zarządu wymienione są w art. 299 § 2 k.s.h.; m.in. pozwany musi wykazać, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy. Jeżeli pozwany członek zarządu chce uwolnić się od odpowiedzialności, to powinien na podstawie art. 299 § 2 k.s.h. i art. 6 k.c. udowodnić jedną ze wskazanych okoliczności egzoneracyjnych.

Odpowiedzialność z art. 299 k.s.h. uwarunkowana jest prowadzeniem przez członka zarządu spraw spółki w sposób prowadzący do bezskuteczności egzekucji przeciwko niej, przy czym miernikiem oceny postępowania osoby odpowiedzialnej – w tym przypadku pozwanego L. K. (1) - są akty staranności przewidziane przede wszystkim w d. Prawie upadłościowym i naprawczym (art. 3 k.c.), polegające na wykonaniu obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie

upadłości w okolicznościach i w terminie tam przewidzianych. W przepisach tych ma znaczenie zarówno istnienie zobowiązań, jak i ich wymagalność. Dłużnik jest bowiem niewypłacalny, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych (bieżących) zobowiązań pieniężnych (d. art. 11 ust. 1 u.p.n. w związku z art. 10 u.p.n.). Dłużnik będący osobą prawną jest też niewypłacalny, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco zobowiązanie wykonuje (d. art. 11 ust. 2 u.p.n. w związku z art. 10 u.p.n.). Na tym tle istotne jest ustalenie daty powstania obowiązku zgłoszenia upadłości (d. art. 21 u.p.n.). Prawo upadłościowe i naprawcze w d. art. 21 ust. 1 stanowi, że dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna, obowiązek ten spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami (ust. 2). Ustalenie dnia, w którym spółka stała się niewypłacalna, wymaga bieżącego orientowania się w stanie interesów i majątku spółki, a zatem stanowi swoiste zaostrożenie odpowiedzialności członków zarządu, a dokonanie ustaleń w przedmiocie prawidłowości czasowej złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości niejednokrotnie wymaga opinii biegłego. Przy czym wobec braku wniosku dowodowego z opinii biegłego sąd takiego dowodu w niniejszej sprawie nie przeprowadził.

Warunkiem ponoszenia odpowiedzialności na zasadach określonych w tej regulacji jest jedynie posiadanie w odpowiednim czasie statusu członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Członkowie zarządu spółki mogą ponosić odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h. od chwili ich powołania do zarządu. Odpowiedzialność dotyczy też osób, które były członkami zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna, a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości. W razie bezskuteczności egzekucji odpowiedzialność za zobowiązania spółki na zasadach przewidzianych w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia tego zobowiązania, a ściślej – jego podstawy (chodzi o zobowiązania spółki, których podstawa istnieje w czasie sprawowania przez niego funkcji, a więc także zobowiązań jeszcze wtedy niewymagalnych) – tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2011 r., V CSK 347/10, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1999 r., II CKN 608/98.

Na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. mogą być dochodzone od członka zarządu tylko wierzytelności istniejące do czasu pełnienia przez niego funkcji członka zarządu spółki. Nie ma natomiast znaczenia czas powstania wymagalności tych wierzytelności – tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., III CSK 219/06.

Członek zarządu spółki z o.o. nie ponosi natomiast odpowiedzialności za zobowiązania spółki, które nie istniały w czasie sprawowania przez niego mandatu, bo powstały dopiero później. Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. są więc istnienie określonego zobowiązania spółki z o.o. w czasie, w którym dana osoba była członkiem zarządu spółki (a więc niepowstałego później), oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu. Jeśli skład zarządu spółki z o.o. zmieniał się, to odpowiedzialność na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Osoba, która została odwołana z funkcji członka zarządu spółki z o.o. nie ma już od tej chwili wpływu na prowadzenie spraw spółki i nie może jej reprezentować, co musi więc wyłączać jej odpowiedzialność za zobowiązania spółki powstałe po jej odwołaniu. Jeżeli więc zobowiązanie spółki z o.o. powstało już po odwołaniu określonej osoby z funkcji członka zarządu tej spółki, to nie ponosi ona odpowiedzialności za to zobowiązanie na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. nawet jeśli jej wpis jako członka zarządu nadal figuruje jeszcze w Krajowym Rejestrze Sądowym. Istnienie takiego wpisu nie rozstrzyga bowiem o ponoszeniu przez tę osobę odpowiedzialności na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2010 r., V CSK 172/10, po wygaśnięciu mandatu wskutek rezygnacji (art. 202 § 4 k.s.h.) był członkiem zarządu nie może reprezentować spółki i nie ma wpływu na prowadzenie jej spraw. Nie może zatem złożyć wniosku o ogłoszenie upadłości i o wszczęcie postępowania układowego ani wniosku o wpis do KRS (art. 14 w związku z art. 36 pkt 6 ustawy z 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2011 r., V CSK 188/10, ratio legis art. 299 § 1 k.s.h. **jest ponoszenie odpowiedzialności za zobowiązania spółki przez tych członków zarządu, za urzędowania których zaistniały przyczyny uzasadniające zgłoszenie wniosku o ogłoszenie**

upadłości, a którzy nie zgłosili odpowiedniego wniosku. Inaczej mówiąc, odpowiedzialność ta dotyczy jedynie tych członków zarządu, którzy byli nimi w okresie, gdy zaistniały podstawy do ogłoszenia upadłości.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r. (II CSK 545/07, LEX nr 385597) przepis art. 299 § 2 k.s.h. **przewiduje domniemanie winy członka zarządu w niezgłoszeniu wniosku o upadłość we właściwym czasie; członkom zarządu powinien być znany na bieżąco stan finansowy spółki i możliwość zaspokojenia długów.**

Zgodnie z poczynionymi ustaleniami w okresie, gdy pozwany L. K. (1) był jedynym członkiem zarządu Przedsiębiorstwa Handlu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (później (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością), tj. od końca lat 90. XX wieku do końca sierpnia 2015 r. zobowiązanie orzeczone prawomocnym nakazem zapłaty na rzecz powódki już istniało (od 9 kwietnia 2015 r.) i było wymagalne od dnia 10 maja 2015 r. Zwraca uwagę, że to pozwany zarządzał dłużną spółką, kiedy dokonano zamówienia towarów objętych sporną fakturą. Ustalono, że w tym czasie spółka nie realizowała już na bieżąco wymagalnych zobowiązań, w związku z zatorami płatniczymi od innych kontrahentów spółka sama zaczęła borykać się z problemami finansowymi i pojawiały się opóźnienia w płatnościach spółki m.in. wobec powódki z tytułu wcześniejszej faktury z lutego 2015 roku. W takiej jednak sytuacji to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, że w czasie sprawowania przez niego funkcji członka zarządu brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o upadłość. Pozwany na powyższe jedynie wyjaśnił, że dłużna spółka miała środki na pokrycie długu, podczas gdy z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w tym przesłuchania samego pozwanego wynika wprost co innego (opóźnienia w płatnościach). Pozwany sam przyznał, że przyczyną braku zapłaty spornej faktury w terminie był brak środków.

W sytuacji gdy powód dysponuje postanowieniami komorniczymi o umorzeniu egzekucji wobec jej bezskuteczności, gdzie mamy do czynienia ze zbiegiem wielu egzekucji komorniczych, czy z tytułu należności publicznoprawnych (z tytułu ubezpieczeń społecznych czy podatkowych), a egzekwowana wierzytelność istniała i była wymagalna w okresie, gdy pozwany był członkiem zarządu, to pozwany nie uwolnił się od tej odpowiedzialności. Zobowiązanie, z tytułu którego powódka dochodzi obecnie roszczeń od pozwanego, było wymagalne, zanim pozwany udał się do szpitala na operację. Od tego czasu pozwany pełnił jeszcze funkcję członka zarządu przez ponad kwartał; ze szpitala i w okresie rekonwalescencji po pobycie w szpitalu kierował on sprawami spółki za pośrednictwem swoich pracowników. Brak było obiektywnych przeszkód do zgłoszenia wniosku o upadłość we właściwym czasie. Pozwany winien wykazać zaś, że nie był członkiem zarządu w czasie właściwym dla ogłoszenia upadłości, aby nie ponosić odpowiedzialności z art. 299 k.s.h. (czego nie uczynił). Podkreślić trzeba, że pozwany był jedynym członkiem zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność istniała i była wymagalna, przy czym nie wykazał, że nie był członkiem zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości.

Jak wskazano wyżej, pozwany nie obalił również okoliczności bezskuteczności egzekucji, z powodu której umorzono postępowania komornicze wobec spółki (...) sp. z o.o. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że spółka nie posiada majątku, w tym wierzytelności, z którego mogłaby zaspokoić się powódka, co wynika przede wszystkim z treści ostatniego postanowienia komorniczego. Dłużna spółka mogła wskazać komornikowi majątek do zaspokojenia, zaskarżyć przedmiotowe postanowienie, czego nie uczyniła. Co więcej z ostatnio złożonych pism komorniczych wynika, że istnieje zbieg egzekucji oraz liczne zajęcia środków zgromadzonych na rachunku bankowych, które nie pozwalają wypłacić środków powódce. Stąd twierdzenia pozwanego o rzekomych środkach pozwalających na zaspokojenie powódki bezpośrednio od spółki (...) sp. z o.o. nie potwierdziły się. Zwraca uwagę, że komornik bezskutecznie próbował zająć wierzytelność od (...) Narodowego, jednak z uwagi na zakwestionowanie tej wierzytelności okazało się to niemożliwe (wyrok zaskarżony jest apelacją).

Nie sposób zarzucić powódce sprzeczności dochodzonego roszczenia z zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.). Powódka lojalnie weryfikowała jeszcze w toku niniejszego procesu twierdzenia pozwanego o rzekomym majątku dłużnej spółki pozwalającym na zaspokojenie powódki, co się nie potwierdziło podczas kolejnej z rzędu, trzeciej egzekucji komorniczej. Pozwany oczekuje na dwie operacje, ale jest stanu zdrowia stosownego do wieku (71 lat).

Pobiera relatywnie wysoką – jak na warunki polskie – emeryturę w wysokości ok. 4000 zł. Planowane są w bieżącym roku waloryzacje świadczeń emerytalnych, a nadto wypłata tzw. 13. i 14. emerytury (bądź jej części). Pozwany może także złożyć bezpośrednio do wierzyciela (powódki) wniosek o rozłożenie zasądzonej należności na raty. Zgodnie z treścią przepisu art. 450 k.c. wierzyciel nie może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego, chociażby cała wierzytelność była już wymagalna, chyba że przyjęcie takiego świadczenia narusza jego uzasadniony interes. Oznacza to, że pozwany ma możliwość spłacania długu częściowo, w takich kwotach jakimi dysponuje. Sankcją dla dłużnika jest w takiej sytuacji obowiązek zapłacenia wierzycielowi odsetek ustawowych za zwłokę w zapłacie pozostałej kwoty za czas opóźnienia.

Stąd zasądzono od pozwanego całą dochodzoną pozwym kwotę, o czym orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku, przy czym odpowiedzialność pozwanego L. K. (1) jest solidarna z odpowiedzialnością J. G. i D. O., wobec których Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy wydał dnia 5 listopada 2019 r. prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie XI GNc 1550/19. W sytuacji gdy pozwany spełni całą zasądzoną należność wobec powódki, może zwrócić się z regresem (roszczeniem zwrotnym w odpowiedniej części) do pozostałych pozwanych.

Podstawę roszczenia odsetkowego stanowił art. 481 w zw. z art. 455 k.c.

Stąd orzeczono jak w pkt I sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu (pkt II) znajduje podstawę prawną w art. 98 k.p.c., mając na uwadze, że powód wygrał proces. Powód poniósł opłatę od pozwu w kwocie 1156 zł, opłatę skarbową 17 zł i 3.600 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800). Koszty te zasądzono na rzecz powoda od strony pozwanej, jako przegrywającej sprawę, przy czym odpowiedzialność pozwanego L. K. (1) co do kwoty 2706 zł tytułem zwrotu kosztów procesu jest solidarna z odpowiedzialnością J. G. i D. O., wobec których Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy wydał dnia 5 listopada 2019 r. prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie XI GNc 1550/19. W sytuacji gdy pozwany spełni zasądzoną należność z tego tytułu wobec powódki, może zwrócić się z regresem (roszczeniem zwrotnym w odpowiedniej części) do pozostałych pozwanych.

Sygn. akt XI GC 451/20

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...) L. K. (1) (...)(...)
3. (...)